

АЖОҰВА

№ 6 (22)

ПАД ЗНАКАМ САРЫ

СУМЕСНЫ ВЫПУСК «ЗВЯЗДЫ» І ДЭПАРТАМЕНТА АХОВЫ МУС РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

МНОГІЯ НАШЫ СУПРАЦОЎНІКІ ЗДЫЯСНЯЮЦЬ ГЕРАІЧНЫЯ УЧЫНКІ, ЗНАХОДЗЯЧЫСЯ, ТАК БЫ МОВІЦЬ, «НЕ ПРЫ ВЫКАНАННІ». АДСЮЛЬ БЯРУЦА ІДЭІ І ЖАДАННІ РАБІЦЬ ЯК МАГА БОЛЬШ ДОБРАГА

...КОЖНАЕ ПАРЭЗДАЭННЕ АХОВЫ, ПАД АПЕКАЙ ЯКОГА ЗНАХОДЗІЦЦА АЗДАРАЎЛЕНЧЫ ЛАГЕР, ЗНАХОДЗІЦЬ МАГЧЫМАСЦЬ СІЛАМІ СУПРАЦОЎНІКАЎ І ЧЛЕНАЎ ІХ СЕМ'ЯЎ НАЛАДЗІЦЬ ВЫЯЗНОЕ СВЯТА ДЛЯ АДПАЧЫВАЛЬНІКАЎ

Зваротная сувязь

З ПОШТЫ МІНІСТРА ЎНУТРАНЫХ СПРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

«Паважаны Міністр!»

Піша Вам ветэран міліцыі, маёр запаса, першая жанчына-супрацоўнік Эпобінскага РАУС Раянска Тацяна Фёдаруна. Аддала службу ў міліцыі 30 гадоў. Маю 63 заахвочванні (медалі, граматы). Пайшла на пенсію ў 62 гады з пашпартна-візавай службы.

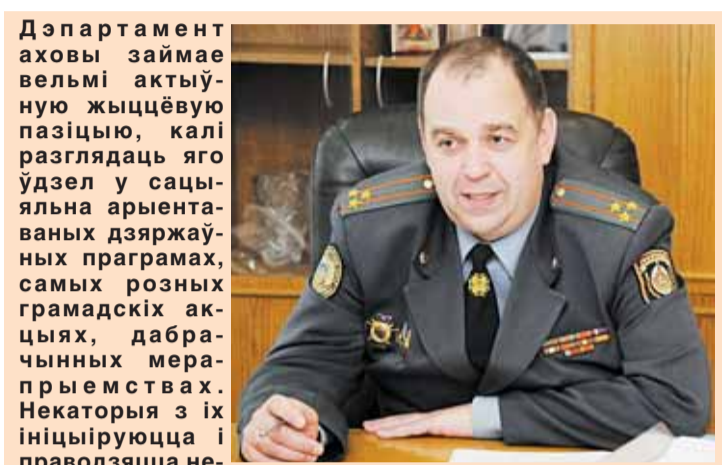
Мне ў чэрвені споўніцца 80 гадоў. У гэтым узросце вельмі дарага ўвага, якой часам не хапае. Хачу выказаць шчырую падзяку начальніку Жлобінскага аддзела Дэпартамента аховы палкоўніку Семчанку Аляксю Яўгенавічу за яго клопат, чупасць, увагу, дабрабыт. З якім бы пытаннем я да яго ні звярталася, ён заўсёды вырашае яго станоўча. Ён мяне чую і заўсёды дапамагае. Хачу сказаць яму ветэранскае дзякуні і скіліць сваю сівую галаву.

Хто я яму? Проста ветэран, з якім вельмі даўно разам працавалі ў Жлобінскім РАУС. Вельмі шкада, што такіх людзей мала. А ўсе ж стануць такімі, як я цяпер.

Хачу адзначыць важнасць яго увагі. Якое б свята ні было, ён заўсёды павіннае, спытае пра здароўе. І сёлета на 8 Сакавіка прывёз мне букет кветкаў. А ніхто больш нават не патэлефануваў. Гэта ўвага дарагога кшталту! Паважаны адрадацкі.

Вялізны дзякуні, што Вы мяне выслушлі. Прабачце за турбаванне. Аляксей Яўгенавіч заслужыў таго, каб Вы пра яго ведалі.

Т.Ф. РАЙНКОВА, г. Жлобін, вул. Я. Коласа, 15.

Дэпартамент аховы займае вельмі актыўную жыццёвую пазіцыю, калі разглядаць яго ўдзел у сацыяльна арыентаваных дзяржаўных праграмах, самых розных грамадскіх акцыях, добрачынных мерапрыемствах. Некаторыя з іх ініцыююцца і праводзяцца не пасрэдна супрацоўнікамі аховы ва ўсіх без выключэння рэгіёнах. На пытанні аб тым, адкуль бяруцца ідэі, жаданні і магчымасці, якія мзты такой працы, адказвае начальнік Дэпартамента аховы МУС палкоўнік міліцыі Сяргей БУІНОЎСКІ.

— Я глыбока перакананы, што жыццё ў грамадстве і быццё незалежным ад яго нельга. Асабліва калі калектыў, дзе ты працуеш і праходзіш столькі часу, складаецца з нармальных, цвяроза думаючых людзей. Мы — частка грамадства, беларускага народа, і мы не далёкія ад тых ж спадзяванняў і радасцяў, якія ўласцівыя пераважнай большасці нашых грамадзян. Некаторае адрозненне ў тым, што на нас, людзей у пагонах, ускладзена больш адказнасці. Нашы службовыя заданні — абергаць, абараняць, папярэджваць. Але гэта не азначае, што супрацоўнікі выконваюць іх выключна ў рамках працоўнага часу. Гэта аднойчы абраны лад жыцця, які надоўга захаліў нас. Многія нашы супрацоўнікі здзісяняюць гераічныя учынкi, знаходзячыся, так бы мовіць, «не пры выкананні». АДСЮЛЬ БЯРУЦА ІДЭІ І ЖАДАННІ РАБІЦЬ ЯК МАГА БОЛЬШ ДОБРАГА.

— Сяргей Аляксандравіч, наколькі насычана жыццё Дэпартамента добрымі справамі і на якія катэгорыі насельніцтва яны арыентаваны?

— Катэгорыі самыя розныя. Да прыкладу, стараемса падтрымліваць інваліды і пажылых людзей

па меры нашых сіл і фінансавых магчымасцяў. На жаль, мы не маем права рабіць таннейшым кошт абсталювання, якое ўсталяваем, палкоўнік ён рэгулюецца на ўзроўні ўрада. Але мы знаходзім розныя спосабы і метады, якія дазваляюць нам стаць даступнымі для гэтых грамадзян. Рэгулярна праводзім розныя акцыі. Летаў адна з іх называлася «Ахова — ветэранам» і была прымеркавана да 65-годдзя Вялікай Перамогі. Кватэры 10 удзельнікаў вайны (сярод іх ёсць Герой Савецкага Саюза і кавалеры ордэнаў Славы) на базывиплатнай аснове былі абсталюваны сродкамі ахоўна-пажарнай сігналізацыі. Таксама мы правялі акцыю «Ахова — паралімпійцам» для ўдзельнікаў паралімпійскіх гульняў у Канадскім Ванкуверы, якія годна прадставілі Рэспубліку Беларусь на суветнай спартыўнай арэне. Наша мэта — зрабіць адчужальную карысць для найбольш неабароненых катэгорыяў грамадзян краіны.

Мы ўвогуле з хваляваннем ставімся да ветэранаў і вайны, і міліцыі. Наведваем іх дома, дапамагам у вырашэнні гаспадарчых пытанняў, запрашаем у падраздзяленні на розныя святы, прычэпаем да выхавання маладых супрацоўнікаў.

— Вядома, што вялізную увагу Дэпартамент надае працы з дзецьмі.

— А як інакш? Гэта будучыня краіны, пераемнікі ўсёго лепшага, што ёсць у нас. Калі казаць пра дзяцей супрацоўнікаў, то іх з малых гадоў прычытваем ад грамадска карыснага жыцця. Наладжваем розныя экскурсійныя паездкі, спартыўна-сямейныя летнікі і зімовыя свята, нязменны навагодні раінішкі. Такім чынам, займаем вольны час дзяцей карыснымі, развіваючымі мерапрыемствамі. Яны рэгулярна ўдзельнічаюць у конкурсах мастацкай самадзейнасці, народнай творчасці.

Калі ж казаць пра дзяцей, якія не маюць з намі сямейных сувязяў, то дзейнічаем на прынцыпе «чужых дзяцей не бывае». У нас няма падраздзялення, якое б не ўзяло добраахвотнае шэфства над школай, ліцеєм, дзіцячым домам, інтэрнатам, медыцыйскай дзіцячай установай. Наладжваем тья ж «ёлкі», выязджам да іх з паказальнымі выступленнямі, канцэртамі. Запрашаем у падраздзяленні на Дні адчыненых дзярэй. Не бывае месяца, каб гісторыка-дэманстрацыйны цэнтр, размешчаны ў будынку Дэпартамента, не наведвалі дзеці адной з устаноў адукацыі. Прычым у нас яны могуць не толькі паглядзець, але і патрымаць у руках такія экспанаты, як рыцарскі меч, лук, алебарду, старадаўні пісталет. Тое ж адбываецца і ў іншых рэгіёнах. Некаторыя нашы супрацоўнікі на добраахвотнай аснове вядуць спартыўныя кружкі і секцыяўна-клубную работу.

Шмат увагі надаём дзецям з абмежаванымі фізічнымі магчымасцямі і дзецям, якія засталіся без апекі бацькоў. Некалкі разоў супрацоўнікі апарату Дэпартамента выязджалі ў дзяржаўную ўстанову «Рэспубліканскі навукова-практычны цэнтр дзіцячай анкалогіі і гематалогіі» ў Баранулянах. Актыўна шэфствуем над выхаванцамі Асіповіцкай школы-інтэрната для дзяцей з паршўэннымі апорна-рухальнага апарата. Кожнае мерапрыемства суправаджаецца паказальнымі выступленнямі нашых міліцыянераў (у асаблівасці дзецям падабаюцца выступленні кіналагаў з сабакамі), канцэртнымі праграмамі, спартыўнымі конкурсамі і, зразумела ж, уручэннем падарункаў і падметаў быту, у якіх выхаванцы маюць патрэбу больш за ўсё.

Мы дастойна правялі ў рэгіёнах мерапрыемствы, прымеркаваныя да нядаўняга Міжнароднага дня абароны дзяцей. А цяпер, у разгар летніх канікул, актыўна пераключыліся на аздараўленчыя лагеры. Ідэй шмат, і мы іх рэалізуюць з задавальненнем.

Акцыя Высакародная місія

Да Міжнароднага дня абароны дзяцей Дэпартамент аховы падшоў, як заўсёды, адказна. Цэлы комплекс мерапрыемстваў пачаўся ашча напярэдадні. У некаторых падраздзяленнях 31 мая і 1 чэрвеня прайшлі дні адчыненых дзярэй, падвалі вынікі конкурсу дзіцячых малюнкаў і фотараборт сярэд дзяцей супрацоўнікаў. Шэраг аддзелаў арганізаваў выязныя святы ў спецыялізаванымі медыцыйскіх дзіцячых ўстановах з паказальнымі выступамі кіналагаў, дэманстрацыйнай спецсродкаў і ўзбраення, уручэннем падарункаў і аказаннем спонсарскай дапамогі.

Прадставнікі апарату Дэпартамента 31 мая выехалі ў Асіповіцкую школу-інтэрнат для дзяцей з паршўэнным функцыйна-рухальнага апарата. У школе ў гэты дзень праводзілася ўрачыстая лінейка і апошні званок, таму дзеці сусрэлі гэсцей у святочных уборах, напярэдадні ўпрыгожылі інтэрнат, які стаў для многіх другім домам, шарыкамі і кветкамі.

Ва ўстанове выхоўваюцца 75 дзяцей ва ўзросце ад 3 да 18 гадоў. Увесь дзень быў напоўнены атмасферай радасці, слязамі ішчасця бацькоў, гонарам педагогаў. Быў і сум, бо вылучэнне трэба было пакінуць блізка сэрцу калектыў і ўступіць у дарослае самастойнае жыццё. Пасля канцэртнай праграмы, у якой многія дзеці паказалі сваю душўнасць і творчасць, адбылося сумеснае чаеванне. Тут вельмі дарэчы стала некалькі чайных сервізаў, падараных ахоўнікамі калектыў выхаванцаў і педагогаў. Як адначасна дырэктар школы Наталія Аўчынчынава, «хай у сілу акалічанаўшы нашы дзеці абдзеленыя здароўем, але іх жаданне пазнаць свет, імякнене жыць і развівацца заслугоўваюць велізарнай павагі. Дзякуй кіраўніцтву Дэпартамента аховы за разуменне гэтага, за дапамогу, якую аказвалі, вельмі спадзяюся, што наша сяброўства будзе развівацца і мацнець. Чакаем вас у гоці і верасня!».

А 1 чэрвеня афіцеры з глукі і Мінскага абласнога ўпраўлення адрваліся ў Вілейку. Там прахавяе сям'я міліцыянера Вілейскага аддзела аховы старшага сяржанта Шаўцова. У Гендзя з жонкай Марынай двое сваіх дзяцей — Паўліку васьмь споўніцца 5 гадоў, а Эрнэст нарадзіўся ў лютым гэтага года. Сваё рашэнне стаць вялікай сям'ёй суцэлі прынялі даўна. Рашэнне няпростася і адказнае. Таму ажыццявіць задуманае атрымалася толькі пасля шэрагу узгадненняў з органамі ўлады, сацыяльнай апекі і перамогі ў спецыяльным конкурсе, які прайшоў у рэгіёне. Цяпер дзяцей у пары Шаўцоваў шасцёра — у сям'ю гарманічна ўліліся 13-гадовы Дзяніс, 11-гадовы Ірына, 5-гадовая Ганна і 3-гадовы Арцём, якія яны ўзялі на выхаванне. Як заўважыла мама вялікай сям'і Марына, «я па прафесіі педагог, таму ім і працягваю працаваць, толькі ў хатніх умовах». Сям'я прахавяе ў нядаўна выдзеленым дзяржавай духапавярховым прасторым доме, таму прычыт гэсцей было дзе. Як заведзена, ахоўнікі прыбылі з падарункамі. Сужэнцы падказалі, што ім было б дарэчы, таму ім урачыста ўручылі пяласю і сокавыціскалку. Арцём адразу ж «асядаў» троххалавы веласіпед, а астатнія дзеці з задавальненнем заняліся распакоўваннем разнастайных цацак.

За калектыўным чаеваннем на пытанне, ці не цяжка далоса такое рашэнне і ці ёсць складанасці з выхаваннем, Гендзя Шаўцоў сказаў: «Мы з Марынай воськовыя, таму да працы прывыклі з дзяцінства. Рашэнне сваё добра абдумалі. А цяжкасці на тое і снуюць, каб іх годна пераадоўваць!».

Гарантаваць бяспечны дзіцячы адпачынак

Напярэдадні летніх канікул многія бацькі задумваліся, як забеспячыць вольны час свайго дзіцяці — каб і карысць дзіцяці была, і адпачынак стаў паўнавернасным. Выйсцё аказалася прастым — летні аздараўленчы лагер. Ці бяспечнае знаходжанне дзетак у лагерах? На гэты пытанне адказвае першы намеснік начальніка Дэпартамента аховы, палкоўнік міліцыі Уладзімір КАРШАКОў.

— Магу адказаць толькі за тья лагеры, ахову грамадскага парадку ў якіх ажыццяўляюць наш асабовы склад, але адначасна скажу, што знаходжанне ў іх дзяцей не толькі бяспечнае, але і займальнае. Мы не толькі насём службу, але і арганізуем для дзяцей, бацькоў і абслугова персаналу разнастайныя спартыўна-забавальныя мерапрыемствы. Як правіла, кожнае падраздзяленне аховы, пад апекай якога знаходзіцца аздараўленчы лагер, знаходзіць магчымасць сіламі супрацоўнікаў і членаў іх сем'яў, з прыцягненнем грамадскіх арганізацый і творчых калектыўаў, наладзіць выязное свята для адпачывальнікаў. Такія акцыі суправаджаюцца паказальнымі выступленнямі кіналагаў з сабакамі, гульнявымі відамі спорту і камбанаванымі эстафетамі, дэманстрацыйнай тэхнікі і ўзбраення падраздзяленняў аховы, канцэртнымі праграмамі. Нават магчымасць падсілкавацца на свежым паветры салдацкай кашай дзеткі ўспрымаюць з вялікім энтузіязмам, не кажучы пра магчымасць прымераць бронекімаўзкі ахоўніка і сферу, пасядзець за рублём аўтамашыны з «мігалкай», судэаграфаванца са службова-вышуковым сабакам.

— Уладзімір Мікалаевіч, а якія сёння колькасць дзіцячых аздараўленчых лагераў, у якіх нсуюць службу супрацоўнікі Дэпартамента, і на якіх фінансавых умовах вядзецца гэтая праца?

— У маштабах рэспублікі ахову грамадскага парадку мы ажыццяўляем у 28 лагерах, санаторыях, аздараўленчых цэнтрах, прытулках і інтэрнатах. У 20 ўстановах служба арганізавана на базывиплатнай аснове, па ўказанні тэрытарыяльных УСС. Тут задзейнічаны выключна атстававаныя супрацоўнікі, дасведчаныя і адказныя афіцеры, парлащычкі і сяржанты. У васьмі ўстановах, удалальнікі і адміністратара якіх маюць такую фінансавую магчымасць, бяспэка дзяцей забеспячваецца на дагаворнай аснове і супрацоўнікамі міліцыі, і грамадзянскім персаналам.

Калі больш дакладна па рэгіёнах, то бяспрычым, калі можна так сказаць, лідарам з'яўляецца Мінск. Ва ўсіх без выключэння 9 аддзелаў сталіцы пад апекай знаходзіцца па лагеры. Служба ўсюды арганізавана на базывиплатнай аснове, а забеспячэнне бяспекі толькі супрацоўнікі міліцыі. На другім месцы аддзелы і аддзяленні Мінскага абслупраўлення, замацаваныя за 12 ўстановамі. У віцебчан — 4 лагеры, у Гродзенскай вобласці — 2, у гамельчані буйны Цэнтр медыцынскай рэабілітацыі «Верасок», у якім па чарзе нясуць службу супрацоўнікі лянці падраздзяленняў.

— А які рэжым насення службы?

— Залежыць ад пажаданняў адміністрацыі, дамоўленасці з тэрытарыяльнымі

У «Ракеце» ўсё спакойна

Ужо пяты летні сезон Ленінскі (г. Мінск) аддзел аховы забяспечвае грамадскі парадак у аздараўленчым лагера-прафілакторы «Ракета», размешчаным у зоне адпачынку пасёлка Ждановічы. Кожная рання вартавых дзіцячых сапую пачынаецца з інструктажу ў аддзеле, пасля чаго яны выязджаюць да месца прызначэння. Дзяржуртэма пачынаецца ў 9. 00, і кожную гадзіну лярны нарад міліцыянераў патрулюе тэрыторыю. Супрацоўнікі аховы дапамагаюць мясцовым вартуаінікам на КПП, паколькі няпростася ўсачыць за наведвальнікамі: гэта бацькі адпачывальнікаў альбо чужыя людзі, якія хочучы прайсці ў басейн (на тэрыторыі знаходзіцца платны басейн, які могуць наведваць усе ахвотнікі). А ў ціхую гадзіну міліцыянеры пільна выглядаюць паршўальніку пасляабедзеннага сну.

— Наша супрацоўніцтва з Дэпартаментам аховы доўжыцца і мацнець з самага заснавання лагера, і за ўвесь гэты час ніякіх непаразуменняў, недамоўленасцяў і канфіліктаў у нас не было, — гаворыць намеснік начальніка лагера Любоў Волкава. — Хоць у нас ёсць і свае вартуаінічныя ахова, прысутнасць міліцыянераў усё-ткі дысцыплінуе і пераконвае і дарослых, і дзяцей, што мы сапраўды ў бяспецы!

Некяіх суп'ёзных прапаўрашэнняў ні міліцыянеры, ні адміністрацыя лагера ўзгаддаць не змогалі. А гэта толькі падвярджае, што бацькі без асцярогі могуць давярць сваім дзяцям у надейныя рукі. Толькі рэдкай выпадкі «несанкцыянаваных пранікненняў» узгаддаў адзін з ахоўнікаў.

— Ды гэта і пранікненнем складана назваць, — з усмешкай гаворыць капітан Іван Кірду́н, — «чужыя» дзеці нярэдка спрабуюць патрапіць да нас на дыска-тэку: можа, у суседніх лагерах не вельмі весела. А яшчэ здарэцца, што двух сяброў бацькі адправілі ў розныя лагеры, а каб часцей бачыцца, яны бегваюць адзін да аднаго ў гоці.

Старшы лейтэнант Міхал Шулгя сцвярджае, што вылічыць «шпікоў» не складае асаблівай працы: «Чужое» дзіця лёгка вызначыць, бо яго адрозу пачынае бянтэжыцца, убачыўшы чалавека ў форме, бо «свае» да нас прывыклі. Ды і на мясцовасці яны дрэнна арыентаваны, але і выхавальнікі заўсёды налагагатовы! Караць? Ды не, караць не даводзілася, а васьмь праводзіць да выхаду — часта здаралася.

Матэрыялы спецыяльна падрыхтавалі: У. ЗДАНОВІЧ, А. ГЕРАСІМАЎ, А. ЯРМАЛІНСКАЯ, Я. ТАЛІАЙ.

ПАМЯЦІ АХВЯР ВАЙНЫ

Напярэдадні 22 чэрвеня, Дня ўсенароднай памяці ахвяр Вялікай Айчыннай вайны, усе рэгіянальныя падраздзяленні Дэпартамента аховы арганізоўваюць розныя мерапрыемствы, прымеркаваныя да гэтай даты. 18 чэрвеня апаратам Дэпартамента традыцыйна быў праведзены ўжо чвэртэры па ліку велапрабег. У папярэднія гады ўдзельнікі наведлі мемарыяльныя комплексы «Хатынь», «Курган Славы», «Лінія Сталіна». У гэты раз вырашана было накіравацца да манумента ля пасёлка Радашковічы — помнік усталяваны ў памяць па-геройску загінулага экіпажа самалёта Мікалая Гастэльы.

На заклік адгукнуліся 20 супрацоўнікаў афіцэрскага і сяржанцкага складу з розных падраздзяленняў аховы Мінскага гарнізона. У акцыі ўдзельнічалі ўсе аддзелы сталіцы, Мінскае абласное ўпраўленне, уаўраўленне па ахове дыпламатычных прадставініцтваў і консульскіх устаноў замежных дзяржаў, асобная спецыяльная рота міліцыі, вучэбны цэнтр і сам апарат Дэпартамента.

У 7 гадзін раніца вы ўрачыстай абстаноўцы, у прысутнасці ўсяго асабовага складу ўпраўлення па ахове дыпрадставініцтваў удзельнікі ўсклалі кветкі да стэлы супрацоўнікам аховы, якія загінулі пры выкананні службовых абавязкаў, размешчанай на тэрыторыі глукі па вул. Грушувскай, 7а. Затым, пасля кароткага інструктажу, быў дадзены старт велапрабегу.

Энтузіязмам трэба было пераадоўць каля 40 кіламетраў, і, на шчасце, надвор'е не падкачала. Кіроўцы праявілі жывую цікавасць да міліцыянераў на веламашынах, а прачытаўшы надпіс на расшытцы, умацаванай на аўтобусе, які суправаджаў групу, прывіталі інагалі і падміталі ўверх вялікі палец у знак павагі і салідарнасці. У гэты раз абышлося без тэхнічных непрыемнасцяў. Да фінішу прыйшлі ўсе.

Пасля невядлікага адпачынку група пастроілася ля падножжа помніка. Адказны за мерапрыемства — начальнік аддзела ідэалагічнай работы Дэпартамента, маёр Аляксандр Гуліс — нагадаў удзельнікам велапрабегу аб геройскім учынку лётнага экіпажа бамбардзіроўшчыка пад камандаваннем Героя Савецкага Саюза Мікалая Гастэльы, здзейсненым у першы дні вайны 70 гадоў таму. Да манумента ўсклалі кветкі. Ушанавалі хвілінай маўчання памяць усіх ахвяр фашызму. Кожны ўдзельнік атрымаў падарунак — у памяць аб дачыненні да высякароднай акцыі.

«Лясны агенчык» пад кантролем

Ахову грамадскага парадку на тэрыторыі аздараўленчага лагера «Лясны агенчык» у пасёлку Стайка забяспечваюць супрацоўнікі Заводскага (г. Мінск) аддзела аховы. Дырэктару лагера Анатолію Бачылу знойшлася што сказаць у іх адрас.

— Супрацоўнікі Дэпартамента ўжо не адзін сезон дапамагаюць нам ахоўваць дзіцячых сапую. Хачу адзначыць, што службу нясуць добрасумленна: яшчэ ні разу не было, каб у нашы час хто-небудзь заснуў на пасту. Іншы раз я сам прачнуся сярэд ночы, а хтосьці з міліцыянераў абавязкова патрулюе тэрыторыю. Яны на выдатна дапамагаюць, бо плошча лагера вялікая, і дзетак сёлета больш за 200. У нас па вечарах праходзіць розныя мерапрыемствы і дыскатэкі. Музыка гучыць гучна і прыцягвае мясцовых жыхароў, якія не прамічучы прарасіцца на тэрыторыю. Менавіта ў гэтым выпадку вырашаюць міліцыянеры. Яны не караюць літаральна, а ўжо сваёй прысутнасцю дысцыплінуюць мясцовых і даюць зразумець, што «Лясны агенчык» — гэта ўсё ж закрытая тэрыторыя, дзе адпачываюць дзеці.

— Анатоль Міхалавіч, у вас жа ёсць і сваё ахова?

— Нашы ахоўнікі мяняюцца раз у тры сутак, але, на жаль, аднаму чалавеку неамагама ўсачыць абсалюта за ўсім. Як правіла, вартуаіні кантралюе пруска наведвальнікаў, у дадатка ён жа ажыццяўляе кантроль за сігналізацыяй, таму яго ржа абмежаваны.

— А ці ёсць у вас пажадання, прапаваны, што датычнасця працы супрацоўнікаў Дэпартамента аховы МУС Беларусь?

— Хачу выказаць Заводскаму АДА велізарную ўдзячнасць за бездакорную працу, за добрасумленнасць і працавітасць, за разуменне і прыязнасць у дачыненні да дзяцей. Спытаўшы любога, і ён вам адкажа, што міліцыянеры — гэта нашы сябры. І ён вам адкажа... У мінулыя гады ахоўнікі арганізавалі для нашых дзяцей цудоўныя забавальна-спартыўныя мерапрыемствы, якія выклікалі масу станоўчых эмоцый. Сёлета, калі магчыма, чакаем чаго-небудзь падобнага.

